

Bilag til Bet. o. Lovf. om Naturfredning.

§ 1 f giver Lovgivningsmagten Anledning til at vise sin Omsorg for Sejladsen; det paalægges her Tange-Værkets Koncessionshavere at afholde hele Anlægsudgiften og den halve Driftsudgift til et Anlæg til Prammes og lignendes Transport over Dæmningen, saafremt Ministeren skønner et saadant Anlæg nødvendigt. Dette gentages i Koncession Nr. 409 af 11. Juli 1918 § 10.

Saa vidt det ses, har dansk Lovgivning ikke andre Steder taget direkte Stilling til Konfliktsituationer mellem Vands Brug til Industridrift og Sejlads. Dette hænger utvivlsomt sammen med, at bortset fra Gudenaavandene er Sejlads over større Strækninger af de ferske Vande ikke af væsentlig økonomisk Betydning. Og Lovgivningen har jo, især i tidligere Tid, fortrinsvis beskæftiget sig med økonomiske Problemer, medens man i de seneste Aar er kommet ind paa, at ogsaa ikke-økonomiske Interesser, f. Eks. Friluftslivet, i lige saa høj Grad fortjener dens Bevaagthed.

Som ovenfor berørt er det muligt, at Ændringsforslaget ikke er strengt nødvendigt, idet dets Indhold maaske er gældende Ret ud fra de foranførte Lovbestemmelers Analogi og den almindelige Retsregel om, at de til ferske Vande knyttede Interesser kun skal vige for hinanden i *nødvendigt Omfang*. Muligvis er endog industrielt Brug af Vandet slet ikke fortrinsberettiget for Sejlads.

Selv i Tilfælde af denne Betragtning Rigtighed og Ændringsforslagets deraf følgende Unødvendighed tillader vi os dog at fastholde det for at skabe fornøden Klarhed.

Det er nemlig for Kajakroeren et mærkeligt Forhold, at mens Ferskvandsfiskeriloven ofrer 10 af sine bedste Paragraffer (2—11) paa Bestemmelser, der regulerer Fiskenes frie Trafik paa de ferske Vande gennem Møller, Sluser og Fiskeindretninger, Bestemmelser, der selvfølgelig er af stor *økonomisk* Rækkevidde, saa tænker Loven slet ikke paa Menneskenes *ideelle* Interesser, naar de staar over for de samme Anlæg. Den lader dem i aller-egentligste Forstand sejle deres egen Sø.

I den danske Ungdoms og Turismes Navn anmoder vi om dette Ændringsforslags Gennemførelse. Det svarer paa Vandet til den nuværende Naturfredningslovs § 21 e paa Landet; der bedes ikke om indgribende Forandringer i bestaaende Forhold, ikke om kostbare Anlæg, ikke om positive Indgreb af nogen Art, men slet og ret om at faa fastslaaet Ret til at bære en lille Baad over Mølleres og andres Gaardsplads, hvor mange andre fremmede Mennesker daglig færdes.

Ad 3) Det er muligt, maaske sandsynligt, at den foreslaaede Ændring ikke er strengt nødvendig, idet Ordet „Naturen“ maaske rummer de foreslaaede forklarende Ord. Men selv i saa Fald tror vi, at Ændringsforslaget bør opretholdes, thi det maa formentlig erkendes af alle, at Ordet „Naturen“ ikke er absolut skarpt i sin Betydning; og da det her forekommer i en Straffebestemmelse, vil man maaske være tilbøjelig til at fortolke Ordet indskrænkende. *Da* imidlertid en indskrænkende Fortolkning næppe er tilsigtet med Forslaget, og *da*, tværtimod, den udvidende Fortolkning, som Ændringsforslaget er Udtryk for, utvivlsomt bedst stemmer med Lovens Tendens, og *da* det samme Forbud mod Tilsmudsning vel bør gælde paa de i Ændringsforslaget omhandlede Steder lige saa vel som paa Landjorden, foreslaas Ændringsforslaget — eller et bedre med samme Tendens — gennemført.

København, den 18. Marts 1937.

Med Ærbødighed

Dansk Kajak-Forbund
V. Ulf-Andersen.

Hellerup Kanoklub
Ole C. Eberth.

Kajakklubben „Nova“
J. Winstedt.